

θειαν, τὰς γνώσεις καὶ τὴν γλαφυρότητα. Λέγουσιν ὅτι ὁ Θιέρσος ἀφῆκε πολυάριθμα χειρόγραφα τῆς *Histoire Générale*, εἰς τὴν ὁποίαν ἠσχολεῖτο πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ ὅτι ἔλαβεν ἐκ νέου τὸν κάλαμον πρὸς συγγραφὴν μεγάλου φιλοσοφικοῦ ἔργου, ἀλλ' ὁ θάνατος ἐπελθὼν ἐσβέσε τὴν ἀνεξάντλητον ἀγγλινοῖαν του καὶ κατέστειλε τὴν ἀδάμαστον αὐτοῦ δραστηριότητα.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ἡ Μάγισσα.

Διαβάταις κι' ἂν διαβῆτε ἀπ' τὸν τόπο μου,
Μηλιά' χω' ἴς τὴν αὐλή μου, καὶ κονέψετε.
Σύστετε, χαρητέηστε τὴν μανοῦλά μου,
Τὴν παραπονεμένη γυναικοῦλά μου,
Τὰ δόλια μου παιδάκια, τοὺς γειτόνους μου·
Καὶ πῆστε τῆς καλῆς μου, πῆστε τῆς Λενιώς,
Ἄν θέλ' ἄς καρτερέση, θέλ' ἄς παντρευτῆ,
Κι' ἂν θέλῃ μαῦρ' ἄς θάλλῃ, νᾶρῃ νὰ μὲ θρῆ·
Τί μένα μὲ παντρεύσαν ἴς τὴν ἀνατολή,
Πῆρα μικρὴ γυναικα, μάλιστα πεθερά·
Μαγεύει τὰ καρδιά, πλὴν δὲν περπατοῦν,
Μὲ μάγεψε κ' ἐμένα, πλὴν δὲν ἔρχομαι·
Σελλώνω τ' ἄλογό μου, ξεσελλώνεται,
Ζώνομαι τὸ σπαθί μου, καὶ ξεζώνεται,
Γράφω γραφὴ νὰ στειλω, καὶ ξεγράφεται.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι τῶν ἀνθρώπων εἶνε ὄντως περίεργος. Ἐν παντὶ στόματι ἢ φράσις «ἔχει ἄδικον», σημαίνει «δὲν συμφωνεῖ μετ' ἐμοῦ», ὡς «ἔχει δίκαιον» οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰμὴ μόνον «συμμερίζεται τὴν γνώμην μου.»

* *

Αἱ γυναῖκες ἐπαναστατοῦσι διηνεκῶς κατὰ τοῦ μαθηματικοῦ ἀξιώματος ὅτι τὸ περιέχον πρέπει νὰ εἶνε μείζον τοῦ περιεχομένου, ἀγωνιζόμεναι ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου αὐτῶν νὰ περικλείσωσι παχεῖαν ἄσφον ἐντὸς στενοῦ στηθοδέσμου ἢ στιβαροῦς πόδας ἐντὸς σινικῶν ὑποδημάτων.

* *

Ἡ ὀλιγολογία πρέπει νὰ προβαίνει μέχρι λακωνισμοῦ ὅσας εἰς πρόκειται περὶ χρησίμων πραγμάτων.

* *

Πάντες ἀγαπῶσι τὴν ἀνάπαυσιν, πλὴν μόνον τῶν ἀναπαυομένων. (Ἀλφόνσος Κάρο).

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Φίλε κύριε,

Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ συνδρομητοῦ τῆς «Ἑστίας» κατὰ ποῖα ἔτη καὶ ὁποῖα Ἑλληνικὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἀπὸ τοῦ Κυβερνήτου μέχρι τῆς σήμερον, δίδωμι ὑμῖν ἐν συντόμῳ τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας.

Τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάνν. Καποδιστρίου ἐκόπησαν

Ἀργυρᾶ

1 Φοῖνιξ 1828.

Χαλκᾶ

20 Λεπτὰ 1831.

40 Λεπτὰ 1828, 1830, 1831.

5 » 1828, 1830, 1831.

1 » 1828, 1830, 1831.

Αἱ σφραγίδες τῶν νομισμάτων τοῦ Κυβερνήτου κατασκευάσθησαν ὑπὸ τριῶν διαφόρων τεχνιτῶν. Καὶ αἱ μὲν τῶν νομισμάτων τοῦ 1828 ἐχαράχθησαν ὑπὸ Ἀρμενίου τινὸς χρυσοχόου ὀνομαζομένου Χατζῆ Γρηγόρη, αἱ δὲ τοῦ 1830 ὑπὸ Γεωργίου τινὸς ἐκ Καρυταίνης ἐπονομαζομένου Δασκάλου καὶ αἱ τοῦ 1831 ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Κόντου ἐκ Καρπενησίου. Ἄπαντα δὲ τὰ νομίσματα τοῦ Κυβερνήτου ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπιεῖῳ τῆς Αἰγίνης.

Τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἐκόπησαν

Χρυσᾶ

40 Δραχμαὶ 1852.

20 » 1833, 1852.

Ἀργυρᾶ

5 Δραχμαὶ 1833, 1844, 1845, 1846 καὶ 1851.

4 Δραχμῆ 1832, 1833, 1834, 1845, 1846, 1847 καὶ 1851.

$\frac{1}{2}$ » 1833, 1834, 1842, 1843, 1846, 1847, 1851 καὶ 1855.

$\frac{1}{4}$ Δραχμῆς 1833, 1834, 1845, 1846, 1851 καὶ 1855.

Χαλκᾶ

40 Λεπτὰ 1833, 1836, 1837, 1838, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851 καὶ 1857.

5 Λεπτὰ 1833, 1834, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1851 καὶ 1857.

2 Λεπτὰ 1832, 1833, 1834, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1840, 1842, 1844, 1845, 1847, 1848, 1849, 1851 καὶ 1857.

4 Λεπτὸν 1832, 1833, 1834, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1851 καὶ 1857.

Αἱ σφραγίδες τῶν νομισμάτων τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἐχαράχθησαν ἐν Μονάχῳ ὑπὸ τοῦ διασήμεου χαρακτοῦ Voigt, ἐν τῷ νομισματοκοπιεῖῳ δὲ τοῦ Μονάρχου ἐκόπησαν ἅπαντα τὰ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ 1832, 1833 καὶ 1834. Ἐκ Μονάρχου δὲ ἐστάλησαν αἱ σφραγίδες εἰς Παρισίους, ἐκόπησαν δὲ καὶ ἐν τῷ ἐκείνῳ νομισματοκοπιεῖῳ πεντάδραχμα καὶ δραχμαὶ τοῦ 1833, ὡς ἐπίσης δραχμαὶ, ἡμίσειαι δραχ-

μαί καὶ τέταρτα δραχμῆς τοῦ 1834. Τὰ ἐν Παρισίοις κοπέντα νομίσματα φέρουσι τὰ διακριτικὰ σύμβολα τοῦ νομισματοκοπέου τῶν Παρισίων, ἤτοι τὴν ἀγκυραν καὶ τὸ Α, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ νομίσματα τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ τῶν Ἀθηνῶν.

Τὰ μέχρι τοῦ ἔτους 1841 κοπέντα νομίσματα ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ Ἀθηνῶν ἦσαν χαλκᾶ, ἀργυρᾶ δὲ δὲν ἐκόπτοντο διότι εἶχε ληφθῆ φροντίς ν' ἀλλαχθῆ ἢ ἐπὶ τῶν νομισμάτων νεανική κεφαλὴ τοῦ Βασιλέως καὶ ἀντικατασταθῆ δι' ἀνδρικής εἰκόνας· ἐχαράχθη λοιπὸν τῷ 1842 ὑπὸ τοῦ Χάγερ νέα σφραγίς ἡμισείας δραχμῆς, ἔχουσα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὁθωνος μετὰ μύστακος, ἀλλ' ἡ σφραγίς αὕτη δὲν ἐπέτυχε καὶ αἱ τῶν λοιπῶν νομισμάτων δὲν ἐγένοντο. Οὐχ ἦττον ἐξετυπώθησαν καὶ τῆς σφραγίδος ταύτης νομίσματα· ἐκ τῆς ἡμισείας λοιπὸν δραχμῆς τοῦ 1842, ἥτις εἶναι τὸ πρῶτον ἀργυροῦν νόμισμα ὅπερ ἐκόπη ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ τῶν Ἀθηνῶν, ἔχομεν ἀντίτυπα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν σφραγίδων, τῆς τοῦ Χάγερ καὶ τῆς τοῦ Voigt. Ἐν τῇ σφραγίδι τῆς ἡμισείας ταύτης δραχμῆς προσετέθη πρὸς ἀριστερὰ τοῦ ἔτους μικρὰ γλαυζὺ ὡς διακριτικὸν σύμβολον τοῦ νομισματοκοπέου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1844 προέκειτο νὰ κοπῶσι πεντάδραχα, καὶ τότε προσετέθη ἡ μικρὰ γλαυζὺ ἐπὶ τινος σφραγίδος τῶν 5 δραχμῶν τοῦ 1833, ἐξετυπώθησαν δὲ ὀλίγα τινὰ τοιαῦτα κομμάτια καὶ εἶτα ἐκόπησαν τὰ φέρονται τὸ πραγματικὸν ἔτος 1844 πεντάδραχα. Κατόπιν παρηγγέλησαν αἱ νέαι σφραγίδες εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ διακεκριμένον χαρακτὴν Lange, ὅστις ἐχάραξε τῷ 1845 τὴν σφραγίδα τῶν 5 δραχμῶν, ἧς ἡ κεφαλὴ εἶναι ἀριστα κατεργασμένη, ἀλλὰ δὲν ὁμοιάζει τῷ Βασιλεῖ Ὁθωνικῷ καὶ δὲν ἐγένετο αὐτῆς χρῆσις. Ὅστε καὶ τὰ τοῦ 1843, 1845, 1846 καὶ 1847 ἀργυρᾶ νομίσματα ἐκόπησαν διὰ τῶν ἀρχικῶν σφραγίδων τοῦ Voigt, ἐν δὲ πεντάδραχμον τῆς σφραγίδος τοῦ Lange μοναδικὸν εὑρηται ἐν τῇ ἐμῇ συλλογῇ. Μετὰ ταῦτα ὁ Lange ἐχάραξε νέας σφραγίδας ἐν αἷς ἡ κεφαλὴ εἶναι ἐστραμμένη πρὸς ἀριστερὰ, καὶ ἐν ταύταις ἀπεικονίζεται ὁ Βασιλεὺς Ὁθων ἐπιτυχέστατα. Ὅθεν τὰ χρυσᾶ νομίσματα τοῦ 1852, τὰ ἀργυρᾶ τοῦ 1851 καὶ 1855 καὶ τὰ χαλκᾶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1847 μέχρι τοῦ 1857 ἐξετυπώθησαν διὰ τῶν σφραγίδων τοῦ Lange. Ἐκ τῶν χρυσοῦν νομισμάτων τῶν 40 δραχμῶν ἐκόπησαν ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ κομμάτια μόνον, τῶν δὲ 20 δραχμῶν κέκτημαι ἐν τῇ ἐμῇ συλλογῇ ἑν κομμάτιον, ἀγνωστῶ ὅμως ἂν ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχη γνώστον καὶ ἕτερον.

Τὰ νομίσματα τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου ἐκόπησαν κατὰ τὸν νέον νόμον τῆς 10 Ἀπριλίου 1867, βᾶσιν ἔχοντα τὴν μεταξὺ Γαλλίας, Ἴτα-

λίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας συνομολογηθεῖσαν νομισματικὴν σύμβασιν, εἰς ἣν προσεχώρησε καὶ ἡ Ἑλλάς. Αἱ δὲ σφραγίδες τῶν νέων νομισμάτων παρηγγέλησαν εἰς τὸν χαρακτὴν τοῦ νομισματοκοπέου τῶν Παρισίων Barre, ὅστις ἐχάραξε τῷ 1868 τὰς σφραγίδας τῶν 2 δραχμῶν, τῆς δραχμῆς καὶ τῶν 50 λεπτῶν, τῷ δὲ 1869 τὰς σφραγίδας τῶν 20 δραχμῶν, τῶν 10 καὶ τῶν 5, ὡς καὶ τὰς τῶν 20 λεπτῶν, τῶν 10, τῶν 5, τῶν 2 καὶ τοῦ 1 λεπτοῦ. Τῷ δὲ 1873 ἐχάραξε τὴν σφραγίδα τοῦ ἀργυροῦ πενταδράχμου, ἀλλ' ἐν ταύτῃ ὡς καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις σφραγίσιν ἡ κεφαλὴ τοῦ Βασιλέως παρίσταται νεανική καὶ δὲν ἐνεκρίθη. Τῷ 1875 λοιπὸν ἐχαράχθη νέα σφραγίς τοῦ πενταδράχμου ὡς καὶ τῶν 100 καὶ 50 δραχμῶν, ἐν αἷς ἡ κεφαλὴ τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνδρική φέρουσα μύστακα· νομίσματα δὲ ἐκόπησαν τὰ ἐξῆς·

Χρυσᾶ

100	Δραχμαὶ	1876.
50	»	»
20	»	»
10	»	»
5	»	»

Ἀργυρᾶ

5	Δραχμαὶ	1875, 1876.
2	»	1868, 1873.
1	Δραχμὴ	1868, 1873, 1874.
50	Λεπτὰ	1874.
20	»	1874.

Χαλκᾶ

10	»	1869, 1870.
5	»	1869, 1870.
2	»	1869.
1	Λεπτὸν	1869, 1870.

Ἐκόπησαν δὲ ὀλίγιστα χρυσᾶ τῶν 20, 40 καὶ τῶν 5 δραχμῶν τῷ 1868 ὡς καὶ 50 λεπτῶν τῷ 1868 καὶ 20 λεπτῶν τῷ 1869, ἀλλὰ ταῦτα ἐκόπησαν ὡς δοκίμια τῶν σφραγίδων καὶ οὐχὶ ὡς νομίσματα ἵνα τεθῶσιν εἰς κυκλοφορίαν. Καὶ τὰ μὲν χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ τῶν Παρισίων, τὰ δὲ χαλκᾶ ἐκόπησαν ἐν τῷ τοῦ Στρασβούργου.

Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τῶν Ἑπτὰ Νήσων), ἀνερχόμενος κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1870 εἰς 1,457,894, δύναται νὰ ὑπολογισθῆ σήμερον εἰς 1,600,000, ἡ δὲ αὐξήσις αὐτοῦ ὑπολογίζεται, διὰ τὴν μέχρι τοῦ 1870 τελ. δεκαετ., κατὰ 1 ἄτομον ἐπὶ 400 κατοίκων.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ. Ἐν σελίδι 675, στήλη α', στίχῳ 52 ἀνάγνωθι ἀντὶ Δάφνην ἢ Ἴταλιαν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἐν σελίδι 701, στήλη α', στίχῳ 23 ἀνάγνωθι ἀντὶ Ναννίῳ Ἰωναννίνοισι.